

על מעלת קריאת תהלים מובא בספר הקבלה עמק המלך (דף טו) וכן בשל"ה הקדוש מובא כי הרגיל בספר תהלים דוחה כל מיני פורענויות וכמה פגעים מעליו ומעל כל בני ביתו ומשפחתו ומעל בני דורו, ומגלגל עליו ועליהם כל מיני שפע ברכות והצלחות. וכן בליקוטי שיחות (כרך ד): גדולה מעלת אמירת תהלים כי בכוחה לבטל את הדינים שלמעלה ולבטל את הגזרות גם אחרי שנחתם דינם. ויש מסורת מצדיקים כי הרוצה ישועה יאמר כל ספר תהלים ללא הפסקה.

לפני אמירת תהלים אומרים:

לְכוּ נִרְנְנָה לְאֲדֹנָי, נִרְיֵעָה לְצֹר יִשְׁעֵנוּ. נִקְדְּמָה פָּנֵינוּ בְּתוֹדָה בְּזִמְרֹת נְרִיעַ לֹ. כִּי אֵל גָּדוֹל אֲדֹנָי וּמֶלֶךְ גָּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים.
וּמִזְמֵן עֲצָמוֹ לְהוֹדוֹת וּלְשַׁבַּח לְבוֹרְאוֹ:
הֲרִינִי מִזְמֵן אֶת פִּי לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל וּלְשַׁבַּח אֶת בּוֹרְאִי. לְשֵׁם יְחִוּד קוֹדֶשׁ-א- בְּרִיךְ-הוּא וּשְׁכִינְתִּיהָ, בְּדַחֲלֵנוּ וּרְחִימוּ, עַל יְדֵי הַהוּא טְמִיר וְנַעֲלֵם, בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל.

להגיד כל יום פרק צא - נקרא "שיר של פגעים" ועל ידו זוכים להינצל מכל הגזירות.

(א) יֵשֶׁב בְּסֵתֶר עֲלִיּוֹן בְּצֵל שְׁדֵי יְתְלוֹנָן. (ב) אִמֵּר לַיהוָה מַחְסֵי וּמַצּוֹדֵי אֱלֹהֵי אֲבֹתָ בּוֹ. (ג) כִּי הוּא יִצְיֵלְךָ מִפֶּחַ יְקוֹשׁ מְדַבֵּר הוֹוֹת. (ד) בְּאַבְרָתוֹ יִסֹּךְ לְךָ וְתַחַת כְּנָפָיו תִּחַסֶּה צְנָה וְסִחְרָה אִמְתּוֹ. (ה) לֹא תִירָא מִפֶּחַד לַיְלָה מִחֵץ יַעֲוֹף יוֹמָם. (ו) מְדַבֵּר בְּאִפְלֵ יְהִלְךָ מִקְטָב יִשׁוּד צְהָרִים. (ז) יִפֹּל מִצְדָּךְ אֶלְף וּרְבֵבָה מִיִּמִּינְךָ אֵלֶיךָ לֹא יִגָּשׁ. (ח) רַק בְּעֵינֶיךָ תִּבְיֵט וְשִׁלְמַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה. (ט) כִּי אַתָּה יְהוָה מַחְסֵי עֲלִיּוֹן שִׁמַּת מַעֲוֹנָךְ. (י) לֹא תִאֲנֶה אֵלֶיךָ רָעָה וְנִגַּע לֹא יִקְרַב בְּאַהֲלֶךָ. (יא) כִּי מִלְּאֲכִיו יִצּוּה לְךָ לְשִׁמְרֶךָ בְּכָל דְּרָכֶיךָ. (יב) עַל כַּפִּים יִשְׁאוּנְךָ פֶּן תִּגַּף בְּאֲבָן רִגְלֶךָ. (יג) עַל שַׁחַל וּפְתָן תִּדְרֹךְ תִּרְמַס כַּפִּיר וְתַנִּין. (יד) כִּי בִי חֶשֶׁק וְאַפְלָטָהוּ אֲשַׁגְּבֶהוּ כִּי יִדַּע שְׁמִי. (טו) יִקְרָאנִי וְאֶעֱנֶהוּ עִמּוֹ אֲנִכִּי בְּצָרָה אֲחַלְצֶהוּ וְאֲכַבְּדֶהוּ. (טז) אֲרַךְ יָמִים אֲשַׁבִּיעֶהוּ וְאַרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי.

פרק ק' - מזמור-לתודה

- א מזמור לתודה: הריעו ליהוה, כל-הארץ.
ב עבדו את-יהוה בשמחה; באו לפניו, ברננה.
ג דעו כי יהוה, הוא אלהים: הוא-עשנו, ולא (ולו) אנחנו עמו, וצאן מרעיתו.
ד באו שערי, בתודה--חצרתיו בתהלה; הודו-לו, ברכו שמו.
ה כי-טוב יהוה, לעולם חסדו; ועד-דר ודר, אמונתו.

סגולת מזמור לתודה כדי לנצח את האויבים יש לומר את המזמור במשך שבע פעמים.

✓ נא לשמור על קדושת התפילה (טעון גניזה).

בס"ד

סדר פרקי תהילים מיוחד מבעל ה"סמיכת חכמים" המסוגלים לשמירה ולישועה רבי נפתלי כץ הכהן, בעל "סמיכת חכמים", היה גדול בתורה ובקבלה. גילה 11 מזמורי תהילים המסוגלים לשמירה ולישועה בעת צרה

פרק א

א אֲשֶׁר־יֵאָמֵר אֲשֶׁר לֹא הִלֵּךְ בְּעֵצַת רַשָׁעִים וּבְדַרְךְ חַטָּאִים לֹא עָמַד, וּבְמוֹשָׁב לְצִים לֹא יָשָׁב; ב כִּי אִם-בְּתוֹרַת יְ-הוָה חָפְצוּ וּבְתוֹרָתוֹ יִהְיֶה יוֹמָם וּלְיָלֵלָה; ג וְהָיָה כַעֲץ שְׂתוּל עַל-פְּלִגְי-מַיִם אֲשֶׁר פָּרְיוֹ יִתֵּן בְּעֵתוֹ וְעֵלְהוּ לֹא-יִבּוֹל, וְכָל אֲשֶׁר-יַעֲשֶׂה יִצְלִיחַ; ד לֹא כֵן הַרְשָׁעִים, כִּי אִם-כַּמֶּץ אֲשֶׁר-תִּדְפְּנוּ רוּחַ; ה עַל-כֵּן לֹא-יִקְמוּ רַשָׁעִים בַּמִּשְׁפָּט, וְחַטָּאִים בְּעֵדַת צְדִיקִים; ו כִּי-יִוָּדַע יְ-הוָה דֶּרֶךְ צְדִיקִים, וְדֶרֶךְ רַשָׁעִים תֵּאבֵד;

פרק קכא (לחזור 6 פעמים)

א שִׁיר לְמַעֲלוֹת אֲשֶׁר עִינֵי אֶל-הַהַרִים, מֵאֵין יָבֵא עֲזָרִי; ב עֲזָרִי מֵעַם יְ-הוָה, עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ; ג אֶל-יִתֵּן לְמוֹט רִגְלֶךָ, אֶל-יָנוּם שְׁמֶרְךָ; ד הִנֵּה לֹא-יָנוּם וְלֹא יִישָׁן, שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל; ה יְ-הוָה שְׁמֶרְךָ, יְ-הוָה צִלְךָ עַל-יַד יְמִינֶךָ; ו יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא-יִכְכֶּה וַיִּרַח בְּלֵילָה; ז יְ-הוָה יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל-רָע, יִשְׁמֹר אֶת-נַפְשֶׁךָ; ח יְ-הוָה יִשְׁמֹר-צֵאתְךָ וּבֹאֶךָ, מֵעֵתָה וְעַד-עוֹלָם;

פרק קג

א לְדוֹד בְּרַכִּי נִפְשִׁי אֶת יְ-הוָה, וְכָל-קִרְבֵי אֶת-שֵׁם קִדְשׁוֹ; ב בְּרַכִּי נִפְשִׁי אֶת יְ-הוָה, וְאֶל-תִּשְׁכַּחֵי כָל-גְּמוּלוֹי; ג הַסֵּלַח לְכָל-עֲוֹנוֹנִי, הַרְפֵּא לְכָל-תַּחֲלוּאֵיכִי; ד הַגּוֹאֵל מִשַּׁחַת חַיִּיכִי, הַמַּעֲטֵר כִּסֵּד וְרַחֲמִים; ה הַמְשַׁבֵּיעַ בְּטוֹב עֲדִיךָ, תִּתְחַדֵּשׁ כִּנְשֵׁר נְעוּרֵיכִי; ו עֲשֵׂה צְדָקוֹת יְ-הוָה, וּמִשְׁפָּטִים לְכָל-עֲשׂוֹקִים; ז יוֹדִיעַ דְּרָכָיו לְמֹשֶׁה, לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל עֲלִילוֹתָיו; ח רַחוּם וְחַנוּן יְ-הוָה, אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב-חַסֵּד; ט לֹא-לִנְצַח יָרִיב, וְלֹא לְעוֹלָם יִטּוֹר; י לֹא כַחֲטָאֵינוּ עֲשֵׂה לָנוּ, וְלֹא כְעוֹנוֹתֵינוּ גַּמֵּל עֲלֵינוּ; יא כִּי כִגְבַה שָׁמַיִם עַל-הָאָרֶץ, גָּבַר חַסְדוֹ עַל-יְרֵאָיו; יב כִּרְחֵק מִזְרַח מִמְּעַרֵב, הִרְחִיק מִמֶּנּוּ אֶת-פִּשְׁעֵינוּ; יג כִּרְחֵם אֵב עַל-בָּנִים, רַחֵם יְ-הוָה עַל-יְרֵאָיו; יד כִּי-הוּא יָדַע יִצְרָנוּ, זָכוֹר כִּי-עָפַר אֲנַחְנוּ; טו אֲנוֹשׁ כַּחֲצִיר יָמָיו, כַּצִּיץ הַשְּׂדֵה כֵן יִצְיָץ; טז כִּי רוּחַ עֲבָרָה-בּוֹ וְאֵינּוּ, וְלֹא-יִכִּירֵנוּ עוֹד מְקוֹמוֹ; יז וְחַסֵּד יְ-הוָה מֵעוֹלָם וְעַד-עוֹלָם עַל-יְרֵאָיו, וְצַדִּיקוֹתוֹ לְבְנֵי בָנִים; יח לְשִׁמְרֵי בְרִיתוֹ, וְלִזְכָּרֵי פִקְדוֹ לַעֲשׂוֹתָם; יט יְ-הוָה בְּשָׁמַיִם הִכִּין כֶּסֶף, וּמִלְכוּתוֹ בְּכָל מַשְׁלָה; כ בָּרְכוּ יְ-הוָה מְלֹאכֵיו גְּבַרֵי כַח עֹשֵׂי דְבָרוֹ, לְשֹׁמְעֵי בְקוֹל דְּבָרוֹ; כא בָּרְכוּ יְ-הוָה כָּל-צְבָאָיו, מִשְׁרָתָיו עֹשֵׂי רְצוֹנוֹ; כב בָּרְכוּ יְ-הוָה כָּל-מַעֲשָׂיו בְּכָל-מְקוֹמוֹת מַמְשַׁלְתּוֹ, בְּרַכִּי נִפְשִׁי אֶת יְ-הוָה;

פרק סז

א למנצח בנגינת מזמור שיר; ב א-להים יחננו ויברכנו, יאר פניו אתנו סלה; ג לדעת בארץ דרכך, בכל-גוים ישועתך; ד יודוך עמים א-להים, יודוך עמים כלם; ה ישמחו וירננו לאמים כי-תשפט עמים מישר, ולאמים בארץ תנחם סלה; ו יודוך עמים א-להים, יודוך עמים כלם; ז ארץ נתנה יבולה, יברכנו א-להים א-להינו; ח יברכנו א-להים, וייראו אותו כל-אפסי-ארץ;

פרק כג

א מזמור לדוד, י-הוה רעי לא אחסר; ב בנאות דשא ירביצני, על-מי מנחות ינהלני; ג נפשי ישוב, ינחני במעגלי-צדק למען שמו; ד גם כי-אלך בגיא צלמות לא-אירא רע כי-אתה עמדי, שבטך ומשענתך המה ינחמני; ה תערך לפני שלחן נגד צררי, דשנת בשמן ראשי כוסי רוייה; ו אך טוב וחסד ירדפוני כל-ימי חיי, ושבת בבית י-הוה לארך ימים;

פרק קמח

א הללוי-ה הללו את י-הוה מן-השמים, הללוהו במרומים; ב הללוהו כל-מלאכיו, הללוהו כל-צבאיו; ג הללוהו שמש וירח, הללוהו כל-כוכבי אור; ד הללוהו שמי השמים, והמים אשר מעל השמים; ה יהללו את-שם י-הוה, כי הוא צוה ונבראו; ו ויעמידם לעד לעולם, חק-נתן ולא יעבור; ז הללו את י-הוה מן-הארץ, תנינים וכל-תהמות; ח אש וברד שלג וקיטור, רוח סערה עשה דברו; ט ההרים וכל-גבעות, עץ פרי וכל-ארזים; י החיה וכל-בהמה, רמש וצפור כנף; יא מלכי-ארץ וכל-לאמים, שרים וכל-שפטי ארץ; יב בחורים וגם-בתולות, זקנים עם-נערים; יג יהללו את-שם י-הוה כי-נשגב שמו לבדו, הודו על-ארץ ושמים; יד וירם קרן לעמו תהלה לכל-חסידי לבני ישראל עם קרבו הללוי-ה;

פרק ק

א למנצח בנגינת מזמור לדוד; ב י-הוה אל-באפך תוכיחני, ואל-בחמתך תיסרני; ג חנני י-הוה כי אמלל-אני רפאני י-הוה, כי נבהלו עצמי; ד ונפשי נבהלה מאד, ואתה י-הוה עד-מתי; ה שובה י-הוה חלצה נפשי, הושיעני למען חסדך; ו כי אין במות זכרך, בשאול מי יודה-לך; ז יגעתי באנחתי אשחה בכל-לילה מטתי, בדמעתי ערשי אמסה; ח עששה מכעס עיני, עתקה בכל-צוררי; ט סורו ממני כל-פעלי און, כי-שמע י-הוה קול בכיי; י שמע י-הוה תחנתי, י-הוה תפלתי יקח; יא יבשו ויבהלו מאד כל-איבי, יבשו יבשו רגע;

פרק קה

א הודו לי-הוה קראו בשמו, הודיעו בעמים עלילותיו; ב שירו-לו זמרו-לו, שיחו בכל-נפלאותיו; ג התהללו בשם קדשו, ישמח לב מבקשי י-הוה; ד דרשו י-הוה ועזו, בקשו פניו תמיד; ה זכרו נפלאותיו אשר-עשה, מפתיו ומשפטי-פיו; ו זרע אברהם עבדו, בני יעקב בחיריו; ז הוא י-הוה א-להינו, בכל-הארץ משפטיו; ח זכר לעולם בריתו, דבר צוה לאלף דור; ט אשר כרת את-אברהם, ושבועתו לישחק; י ויעמידה ליעקב לחק, לישראל ברית עולם; יא לאמר לך אתן את-ארץ כנען, חבל נחלתכם; יב בהיותם מתי מספר, כמעט וגרים בה; יג ויתהלכו מגוי אל-גוי, מממלכה אל-עם אחר; יד לא-הניח אדם לעשקם, ויוכח עליהם מלכים; טו אל-תגעו במשיחי, ולנביאי אל-תרעו; טז ויקרא רעב על-הארץ, כל-מטה-לחם שבר; יז שלח לפנייהם איש, לעבד נמכר יוסף; יח ענו בכבל רגלו, ברזל באה נפשו; יט עד-עת בא-דברו, אמרת י-הוה

צִרְפָּתָהּ; כ שֶׁלַח מֶלֶךְ וַיִּתְּרָהּ, מִשָּׁל עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ; כֹּא שָׁמוּ אֲדוֹן לְבֵיתוֹ, וּמִשָּׁל
 בְּכָל-קְנִינֹו; כִּב לֹאסֵר שָׁרֵי בְנֵפֶשׁוֹ, וּזְקִנָיו יַחֲכֵם; כִּג וַיִּבֹא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם, וַיַּעֲקֹב גַּר
 בְּאֶרֶץ-חָם; כֹּד וַיִּפֶר אֶת-עֲמוֹ מֵאֵד, וַיַּעֲצֵמָהּ מִצְרָיו; כֶּה הִפְךָ לְבָם לְשֵׁנָא עֲמוֹ, לְהִתְנַכֵּל
 בְּעַבְדָיו; כו שֶׁלַח מֹשֶׁה עֲבָדוֹ, אֶהְרֵן אֲשֶׁר-בָּחַר בּוֹ; כז שָׁמוּ בָם דְּבָרֵי אֲתוֹתָיו, וּמִפְתִּים
 בְּאֶרֶץ-חָם; כח שֶׁלַח חֲשֵׁךְ וַיִּחְשֶׁךְ, וְלֹא מָרוּ אֶת-דְּבָרוֹ; כט הִפְךָ אֶת-מִימֵיהֶם לְדָם, וַיִּמַּת
 אֶת-דֹּגְתָם; ל שֶׁרֶץ אֲרָצָם צִפְרָדְעִים, בַּחֲדָרֵי מַלְכֵיהֶם; לא אָמַר וַיִּבֹא עֲרַב, כִּנְיִים בְּכָל-
 גְּבוּלָם; לב נָתַן גְּשָׁמֵיהֶם בְּרֹד, אֲשֶׁר לְהַבּוֹת בְּאֲרָצָם; לג וַיֵּךְ גִּפְנָם וַתִּאֲנָתָם, וַיִּשְׁבֵּר עֵץ
 גְּבוּלָם; לד אָמַר וַיִּבֹא אֲרֵבָה, וַיִּלֶּק וַאֲיִן מִסִּפְרָ; לה וַיֹּאכֵל כָּל-עֵשֶׂב בְּאֲרָצָם, וַיֹּאכֵל פְּרִי
 אֲדָמָתָם; לו וַיֵּךְ כָּל-בְּכוֹר בְּאֲרָצָם, רֵאשִׁית לְכָל-אוֹנָם; לז וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב, וַאֲיִן
 בְּשִׁבְטָיו כּוֹשֵׁל; לח שִׁמְחָה מִצְרַיִם בְּצִאתָם, כִּי-נִפְלַח פֶּחָדִם עֲלֵיהֶם; לט פֶּרֶשׁ עֲנָן לְמִסְךָ,
 וְאֵשׁ לְהֹאִיר לַיְלָה; מ שָׁאֵל וַיִּבֹא שָׁלוֹ, וְלַחֵם שָׁמַיִם יִשְׁבִיעֵם; מא פָּתַח צוּר וַיִּזְוֹבוּ מֵים,
 הִלְכוּ בְּצִיּוֹת נְהַר; מב כִּי זָכַר אֶת-דְּבַר קִדְשׁוֹ, אֶת-אַבְרָהָם עֲבָדוֹ; מג וַיּוֹצֵא עֲמוֹ
 בְּשִׁשּׁוֹן, בְּרִנָּה אֶת-בְּחִירָיו; מד וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרָצוֹת גּוֹיִם, וַעֲמַל לְאֻמִּים יִירָשׁוּ; מה בַּעֲבוּר
 יִשְׁמְרוּ חֻקָיו וְתוֹרָתוֹ יִנְצְרוּ הַלְלוּ-ה;

פרק לג

א רִנְנוּ צְדִיקִים בִּי-הוּהוּ, לְיִשְׂרָאֵל נְאוּה תְהִלָּה; ב הוֹדוּ לִי-הוּהוּ בְכִנּוּר, בְּנִבֵּל עֲשׂוֹר
 זָמְרוּ-לוֹ; ג שִׁירוּ לוֹ שִׁיר חֲדָשׁ, הִיטִיבוּ נֶגֶן בְּתְרוּעָה; ד כִּי-יִשָׁר דְּבַר-י-הוּהוּ, וְכָל-
 מַעֲשָׂהוּ בְּאֻמוֹנָה; ה אֶהֱבֶה צְדָקָה וּמִשְׁפָּט, חֶסֶד י-הוּהוּ מְלֵאָה הָאָרֶץ; ו בְּדַבַּר י-הוּהוּ שָׁמַיִם
 נַעֲשׂוּ, וּבְרוּחַ פִּיּו כָל-צְבָאָם; ז כִּנְס כִּנְד מֵי הַיָּם, נָתַן בְּאוֹצְרוֹת תְּהוֹמוֹת; ח יִירָאוּ מִי-
 הוּהוּ כָל-הָאָרֶץ, מִמֶּנּוּ יִגּוּרוּ כָל-יִשְׁבֵי תְבֵל; ט כִּי הוּא אָמַר וַיְהִי, הוּא-צִוָּה וַיַּעֲמֵד; י
 י-הוּהוּ הִפִּיר עֲצַת גּוֹיִם, הֵנִיא מַחֲשָׁבוֹת עַמִּים; יא עֲצַת י-הוּהוּ לְעוֹלָם תַּעֲמֵד, מַחֲשָׁבוֹת
 לְבוֹ לְדָר וּדְרָ; יב אֲשֶׁרֵי הַגּוֹי אֲשֶׁר י-הוּהוּ א-לֵהוּי, הָעַם בָּחַר לְנַחֲלָה לוֹ; יג מִשְׁמַיִם
 הִבִּיט י-הוּהוּ, רָאָה אֶת-כָּל-בְּנֵי הָאָדָם; יד מִמְכוּן-שִׁבְתוֹ הִשְׁגִּיחַ, אֶל כָּל-יִשְׁבֵי הָאָרֶץ;
 טו הִיִּצֵר יָחַד לְבָם, הַמְבִיֵן אֶל-כָּל-מַעֲשֵׂיהֶם; טז אֵינן הַמֶּלֶךְ נוֹשֵׁעַ בְּרַב-חַיִל, גְּבוּר לֹא-
 יִנְצַל בְּרַב-כַּחַ; יז שֶׁקֶר הַסּוֹס לְתִשׁוּעָה, וּבְרַב חַיִלּוֹ לֹא יִמְלֹט; יח הִנֵּה עֵינַי י-הוּהוּ אֶל-
 יִרְאִיו, לְמִיחֲלִים לְחֶסְדּוֹ; יט לְהַצִּיל מִמוֹת נַפְשָׁם, וּלְחַיּוֹתָם בְּרַעֲב; כ נִפְשָׁנוּ חִכְתָּה לִי-
 הוּהוּ, עֲזָרְנוּ וּמִגִּנְנוּ הוּא; כא כִּי-בוֹ יִשְׁמַח לְבָנוּ, כִּי בִשְׁם קִדְשׁוֹ בִּטְחָנוּ; כב יְהִי-חֶסֶדְךָ
 י-הוּהוּ עֲלֵינוּ, כֹּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ;

פרק יז

א תִּפְלָה לְדוֹד שְׁמֵעָה י-הוּהוּ צְדָק הַקְּשִׁיבָה רִנְתִי הַאֲזִינָה תִּפְלָתִי, בְּלֹא שִׁפְתֵי מִרְמָה; ב
 מִלְּפָנֶיךָ מִשְׁפָּטִי יֵצֵא, עֵינֶיךָ תַּחֲזִינָה מִיִּשְׂרָאֵל; ג בַּחֲנֻת לְבִי פָקֵדֶת לַיְלָה צִרְפָּתִי בַל-
 תִּמְצָא, זִמְתִּי בַל-יַעֲבֹר-פִּי; ד לְפַעֲלוֹת אָדָם בְּדַבַּר שִׁפְתֶיךָ, אֲנִי שִׁמְרָתִי אֲרַחֹת פְּרִיץ; ה
 תִּמְךָ אֲשֶׁרֵי בְּמַעֲגָלוֹתֶיךָ, בַל-נִמוּטוֹ פְּעָמֵי; ו אֲנִי קָרָאתֶיךָ כִּי-תַעֲנֵנִי א-ל, הֵט-אֲזַנְךָ לִי
 שִׁמְעֵ אֲמָרְתִּי; ז הִפְלָה חֶסֶדְךָ מוֹשִׁיעַ חוֹסִים, מִמֵּת-קוֹמָמִים בִּימִינֶךָ; ח שִׁמְרָנִי כֹאֲשִׁישׁוֹן
 בַּת-עֵינַי, בְּצַל כִּנְפֶיךָ תִּסְתִּירֵנִי; ט מִפְּנֵי רִשְׁעִים זֹו שְׁדוּנִי, אִיבִי בְּנִפְשׁ יִקִּיפוּ עָלַי; י
 חֲלַבְמוֹ סָגְרוּ, פִּימוּ דְּבָרוֹ בְּגֹאוֹת; יא אֲשֶׁרֵינוּ עֲתָה סִבְבוּנוּ, עֵינֵיהֶם יִשִּׁיתוּ לְנִטּוֹת בְּאֶרֶץ;
 יב דְּמִינוּ כֹּאֲרִיָּה יִכְסוּף לְטָרֶף, וְכִכְפִּיר יֵשֵׁב בְּמִסְתָּרִים; יג קוֹמָה י-הוּהוּ קִדְמָה פְּנִיו
 הַכְרִיעָהוּ, פִּלְטָה נַפְשֵׁי מִרְשַׁע חֲרָבְךָ; יד מִמֵּתִים יִדְךָ י-הוּהוּ מִמֵּתִים מַחֲלֵד חֲלָקָם בְּחַיִּים
 וּצְפוּנֶךָ תִּמְלֵא בְּטָנָם יִשְׁבְּעוּ בָנִים, וְהִנִּיחוּ יִתְרָם לְעוֹלָלֵיהֶם; טו אֲנִי בְּצְדָק אַחֲזָה פְּנֶיךָ,
 אֲשַׁבְּעָה בְּהַקִּיץ תִּמוֹנֶתְךָ;

פרק טז

א מִכְתָּם לְדוֹד, שִׁמְרָנִי א-ל כִּי-חֲסִיתִי בְךָ; ב אֲמַרְתָּ לִי-הוּהוּ א-דְנִי אֶתָּה, טוֹבֵתִי בַל-
 עֲלִיךָ; ג לְקִדּוּשִׁים אֲשֶׁר-בְּאֶרֶץ הַמָּה, וְאֲדִירֵי כָל-חֲפָצֵי-בָם; ד יִרְבוּ עֲצֻבוֹתָם אַחַר מְהָרוּ

בל-אסיך נסכיהם מדם, ובל-אשא את-שמותם על-שפתי; ה-י-הוה מנת חלקי וכוסי, אתה תומיך גורלי; ו חבלים נפלו-לי בנעמים, אף-נחלת שפרה עלי; ז אברך את-י-הוה אשר יעצני, אף-לילות יסרוני כליותי; ח שויתי י-הוה לנגדי תמיד, כי מימיני בל-אמוט; ט לכן שמח לבי ויגל כבודי, אף-בשרי ישכן לבטח; י כי לא-תעזב נפשי לשאול, לא-תתן חסידיך לראות שחת; יא תודיעני ארח חיים שבע שמחות את-פניך, נעמות בימינך נצח;

✓ נא לשמור על קדושת התפילה (טעון גניזה).

בס"ד

סדר תהילים לכל הישועות מאת ה'סנדלר' המקובל רבי יעקב רביקוב זצ"ל

תהילים פרק ד'

(א) למנצח בנגינות מזמור לדוד. (ב) בקראי ענני אלהי צדקי בצר הרחבת לי חנני ושמע תפלתי. (ג) בני איש עד מה כבודי לכלמה תאהבון ריק תבקשו כזב סלה. (ד) ודעו כי הפלה יהוה חסיד לו יהוה ישמע בקראי אליו. (ה) רגזו ואל תחטאו אמרו בלבבכם על משכבכם ודמו סלה. (ו) זבחו זבחי צדק ובטחו אל יהוה. (ז) רבים אמרים מי יראנו טוב נסה עלינו אור פניך יהוה. (ח) נתתה שמחה בלבי מעת דגנם ותירושם רבו. (ט) בשלום יחדו אשכבה ואישן כי אתה יהוה לבדד לבטח תושיבני.

תהילים פרק ה'

(א) למנצח אל הנחילות מזמור לדוד. (ב) אמרי האזינה יהוה בינה הגיגי. (ג) הקשיבה לקול שועי מלכי ואלהי כי אליך אתפלל. (ד) יהוה בקר תשמע קולי בקר אערך לך ואצפה. (ה) כי לא אל חפץ רשע אתה לא יגרך רע. (ו) לא יתיצבו הוללים לנגד עיניך שנאת כל פעלי און. (ז) תאבד דברי כזב איש דמים ומרמה יתעב יהוה. (ח) ואני ברב חסדך אבוא ביתך אשתחוה אל היכל קדשך ביראתך. (ט) יהוה נחני בצדקתך למען שוררי הושר (הישר) לפני דרכך. (י) כי אין בפיהו נכונה קרבם הוות קבר פתוח גרונם לשונם יחליקון. (יא) האשימם אלהים יפלו ממעצותיהם ברב פשעיהם הדיחמו כי מרו בך. (יב) וישמחו כל חוסי בך לעולם ירננו ותסך עלימו ויעלצו בך אהבי שמך. (יג) כי אתה תברך צדיק יהוה כצנה רצון תעטרנו.

תהילים פרק ו'

(א) למנצח על הגתית מזמור לדוד. (ב) יהוה אדנינו מה אדיר שמך בכל הארץ אשר תנה הודך על השמים. (ג) מפני עוללים וינקים יסדת עז למען צורריך להשבית אויב ומתנקם. (ד) כי אראה שמך מעשי אצבעתיך ירח וכוכבים אשר כוננתה. (ה) מה אנוש כי תזכרנו ובן אדם כי תפקדנו. (ו) ותחסרהו מעט מאלהים וכבוד והדר תעטרהו. (ז) תמשילהו במעשי ידיך כל שתה תחת רגליו. (ח) צנה ואלפים כלם וגם בהמות שדי. (ט) צפור שמים ודגי הים עבר ארחות ימים. (י) יהוה אדנינו מה אדיר שמך בכל הארץ.

תהילים פרק כ' (שבע פעמים)

(א) למנצח מזמור לדוד. (ב) יענך יהוה ביום צרה ישגבך שם אלהי יעקב. (ג) ישלח עזרך מקדש ומציון יסעדך. (ד) יזכר כל מנחתך ועולתך ידשנה סלה. (ה) יתן לך

כלבבך וכל עצתך ימלא. (ו) גרננה בישועתך ובשם אלהינו נדגל ימלא יהוה כל משאלותיך. (ז) עתה ידעתי כי הושיע יהוה משיחו יענהו משמי קדשו בגברות ישע ימינו. (ח) אלה ברכב ואלה בסוסים ואנחנו בשם יהוה אלהינו נזכיר. (ט) המה כרעו ונפלו ואנחנו קמנו ונתעודד. (י) יהוה הושיעה המלך יעננו ביום קראנו.

תהילים פרק לו

(א) לדוד אל תתחר במרעים אל תקנא בעשי עולה. (ב) כי כחציר מהרה ימלו וכירק דשא יבולון. (ג) בטח ביהוה ועשה טוב שכן ארץ ורעה אמונה. (ד) והתענג על יהוה ויתן לך משאלת לבך. (ה) גול על יהוה דרכך ובטח עליו והוא יעשה. (ו) והוציא כאור צדקך ומשפטך כצהרים. (ז) דום ליהוה והתחולל לו אל תתחר במצליח דרכו באיש עשה מזמות. (ח) הרף מאף ועזב חמה אל תתחר אך להרע. (ט) כי מרעים יכרתון וקוי יהוה המה יירשו ארץ. (י) ועוד מעט ואין רשע והתבוננת על מקומו ואיננו. (יא) וענוים יירשו ארץ והתענגו על רב שלום. (יב) זמם רשע לצדיק וחרק עליו שניו. (יג) אדני ישחק לו כי ראה כי יבא יומו. (יד) חרב פתחו רשעים ודרכו קשתם להפיל עני ואביון לטבוח ישרי דרך. (טו) חרבם תבוא בלבם וקשתותם תשברנה. (טז) טוב מעט לצדיק מהמון רשעים רבים. (יז) כי זרועות רשעים תשברנה וסומך צדיקים יהוה. (יח) יודע יהוה ימי תמימם ונחלתם לעולם תהיה. (יט) לא יבשו בעת רעה ובימי רעבון ישבעו. (כ) כי רשעים יאבדו ואיבי יהוה כיקר כרים כלו בעשן כלו. (כא) לזה רשע ולא ישלם וצדיק חונן ונותן. (כב) כי מברכיו יירשו ארץ ומקלליו יכרתו. (כג) מיהוה מצעדי גבר כוננו ודרכו יחפץ. (כד) כי יפל לא יוטל כי יהוה סומך ידו. (כה) נער הייתי גם זקנתי ולא ראיתי צדיק נעזב וזרעו מבקש לחם. (כו) כל היום חונן ומלוה וזרעו לברכה. (כז) סור מרע ועשה טוב ושכן לעולם. (כח) כי יהוה אהב משפט ולא יעזב את חסידיו לעולם נשמרו וזרע רשעים נכרת. (כט) צדיקים יירשו ארץ וישכנו לעד עליה. (ל) פי צדיק יהגה חכמה ולשונו תדבר משפט. (לא) תורת אלהיו בלבו לא תמעד אשריו. (לב) צופה רשע לצדיק ומבקש להמיתו. (לג) יהוה לא יעזבנו בידו ולא ירשיענו בהשפטו. (לד) קוה אל יהוה ושמר דרכו וירוממך לרשת ארץ בהכרת רשעים תראה. (לה) ראיתי רשע עריץ ומתערה כאזרח רענן. (לו) ויעבר והנה איננו ואבקשהו ולא נמצא. (לז) שמר תם וראה ישר כי אחרית לאיש שלום. (לח) ופשעים נשמדו יחדו אחרית רשעים נכרתה. (לט) ותשועת צדיקים מיהוה מעוזם בעת צרה. (מ) ויעזרם יהוה ויפלטם יפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו.

תהילי פרק נז

(א) למנצח אל תשחת לדוד מכתם בברחו מפני שאול במערה. (ב) חנני אלהים חנני כי בך חסיה נפשי ובצל כנפיך אחסה עד יעבר הוות. (ג) אקרא לאלהים עליון לאל גמר עלי. (ד) ישלח משמים ויושיעני חרף שאפי סלה ישלח אלהים חסדו ואמתו. (ה) נפשי בתוך לבאם אשכבה להטים בני אדם שניהם חנית וחצים ולשונום חרב חדה. (ו) רומה על השמים אלהים על כל הארץ כבודך. (ז) רשת הכינו לפעמי כפף נפשי כרו לפני שיחה נפלו בתוכה סלה. (ח) נכון לבי אלהים נכון לבי אשירה ואזמרה. (ט) עורה כבודי עורה הנבל וכנור אעירה שחר. (י) אודך בעמים אדני אזמרך בל אמים. (יא) כי גדל עד שמים חסדך ועד שחקים אמתך. (יב) רומה על שמים אלהים על כל הארץ כבודך.

תהילים פרק צג

(א) יהוה מלך גאות לבש לבש יהוה עז התאזר אף תכון תבל בל תמוט. (ב) נכון כסאך מאז מעולם אתה. (ג) נשאו נהרות יהוה נשאו נהרות קולם ישאו נהרות דכים. (ד) מקלות מים רבים אדירים משברי ים אדיר במרום יהוה. (ה) עדתיך נאמנו מאד

לְבֵיתְךָ נֹאוֹה קֹדֶשׁ יְהוָה לְאַרְךָ יָמִים.

תהילים פרק קח

(א) שִׁיר מְזֻמֹּר לְדוֹד. (ב) נִכּוֹן לְבִי אֱלֹהִים אֲשִׁירָה וְאֶזְמְרָה אִף כְּבוֹדִי. (ג) עוֹרָה הַנֶּבֶל וְכִנּוֹר אֲעִירָה שָׁחַר. (ד) אֹדֶךְ בְּעַמִּים יְהוָה וְאֶזְמְרֶךָ בְּלֹא אֲמִים. (ה) כִּי גָדוֹל מֵעַל שָׁמַיִם חֲסִדְךָ וְעַד שְׁחָקִים אֲמַתְךָ. (ו) רוּמָה עַל שָׁמַיִם אֱלֹהִים וְעַל כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדְךָ. (ז) לְמַעַן יִחְלְצוּן יִדְיֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעַנְנִי. (ח) אֱלֹהִים דָּבַר בְּקֹדֶשׁוֹ אֶעֱלֶזָה אֶחְלָקָה שָׂכֶם וְעִמָּךְ סִכּוֹת אֲמַדְדָּ. (ט) לִי גִלְעָד לִי מְנַשֶּׁה וְאֶפְרַיִם מְעוֹז רֹאשֵׁי יְהוּדָה מְחַקְקִי. (י) מוֹאָב סִיר רַחֲצִי עַל אָדוֹם אֲשִׁלֶּךְ נְעֻלֵי עַלְי פִּלְשֶׁת אֲתָרוּעַע. (יא) מִי יִבְלַנִּי עִיר מִבְּצָר מִי נַחֲנִי עַד אָדוֹם. (יב) הֲלֹא אֱלֹהִים זִנְחַתְנוּ וְלֹא תִצָּא אֱלֹהִים בְּצַבָּאתֵינוּ. (יג) הֲבֵה לָנוּ עֲזָרַת מִצָּר וְשׂוֹא תְשׁוּעַת אָדָם. (יד) בְּאֱלֹהִים נַעֲשֶׂה חֵיל וְהוּא יְבוֹס צְרִינוּ.

✓ נא לשמור על קדושת התפילה (טעון גניזה).

10 מזמורי התהילים המסוגלים לישועות, תיקון הכללי מאת רבי נחמן מברסלב

פרק טז

א מִכְתָּם לְדוֹד שְׁמַרְנִי אֵל כִּי-חֲסִיתִי בְךָ:
ב אֲמַרְתָּ לִיהוָה אֲדַנִּי אַתָּה טוֹבַתִּי בַל-עֲלִיךָ:
ג לְקֹדוּשִׁים אֲשֶׁר-בְּאָרֶץ הַמָּה וְאֲדִירִי כָל-חַפְצֵי-בָם:
ד יִרְבוּ עֲצֻבוֹתֶם אַחַר מִהְרֹו בַל-אֲסִיךָ נִסְכִּיחֶם מִדָּם וּבַל-אֲשֵׁא אֶת-שְׁמוֹתֶם עַל-שְׁפָתֵי:
ה יְהוָה מִנֵּת חֲלֻקִי וְכוֹסִי אַתָּה תוֹמִיךָ גוֹרְלִי:
ו חֲבָלִים נָפְלוּ-לִי בְנַעֲמִים אִף-נַחֲלַת שְׁפָרָה עָלַי:
ז אֲבָרַךְ אֶת-יְהוָה אֲשֶׁר יַעֲצֵנִי אִף-לַיְלֹת יִסְרוֹנִי כְלִיּוֹתֵי:
ח שׁוֹיִתִּי יְהוָה לְנִגְדֵי תְמִיד כִּי מִיִּמִּינִי בַל-אֲמוֹט:
ט לִכֵּן שִׂמַּח לְבִי וַיִּגַּל כְּבוֹדִי אִף-בְּשָׂרֵי יִשְׁכֵּן לְבִטָּח:
י כִּי לֹא-תַעֲזוֹב נַפְשִׁי לְשֹׂאֵל לֹא-תִתֵּן חֲסִידְךָ לְרֵאוֹת שְׁחַת:
יא תוֹדִיעֵנִי אֶרֶח חַיִּים שְׁבַע שְׁמַחוֹת אֶת-פָּנֶיךָ נַעֲמוֹת בִּימִינְךָ נַצַּח:

פרק לב

א לְדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁרִי נְשׁוּי-פֶשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה:
ב אֲשֶׁרִי אָדָם לֹא יַחֲשֵׁב יְהוָה לוֹ עוֹן וְאִין בְּרוּחוֹ רְמִיָה:
ג כִּי הֲחַרְשֶׁתִּי בְלוּ עֲצָמֵי בְשֹׂאֲגָתִי כָל-הַיּוֹם:
ד כִּי יוֹמָם וּלְיַלָּה תִכְבַּד עָלַי יָדְךָ נִהַפֵּךְ לְשִׂדֵי בְחַרְבְּנִי קִיץ סְלָה:
ה חֲטָאתִי אֹדִיעֶךָ וְעוֹנִי לֹא-כִסִּיתִי אֲמַרְתִּי אֹדָה עָלַי פֶשַׁעִי לִיהוָה וְאַתָּה נִשְׂאת עוֹן חֲטָאתִי סְלָה:
ו עַל-זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל-חֲסִיד אֲלֶיךָ לַעֲת מִצָּא רַק לְשֹׁטֵף מִים רַבִּים אֲלִיו לֹא יִגִּיעוּ:
ז אַתָּה סֹתֵר לִי (כֹּאֵן מִפְּסִיקִים מַעֲט) מִצָּר תִּצְרַנִּי רְנִי פִלֵּט תְּסוּבְּבֵנִי סְלָה:
ח אֲשִׁכִּילְךָ וְאוֹרֶךְ בְּדַרְךָ-זוֹ תִלְךָ אִיעֲצָה עֲלֶיךָ עֵינִי:
ט אֵל-תִּהְיוּ כְּסוּס כְּפָרֵד אִין הַבֵּין בְּמַתַּג וְרִסֵּן עֲדִיו לְבָלוֹם בַּל קָרוֹב אֲלֶיךָ:
י רַבִּים מִכְּאוֹבִים לְרַשָּׁע וְהַבוֹטָח בִּיהוָה חֲסֵד יְסוּבְּבֵנוּ:
יא שְׂמַחוּ בִיהוָה וְגִילוּ צְדִיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל-יִשְׂרָאֵל-לֵב:

פרק מא

א למנצח מזמור לדוד:
ב אשרי משכיל אל-דל ביום רעה ימלטהו יהוה:
ג יהוה ישמרהו ויחיהו ואשר בארץ ואל-תתנהו בנפש איביו:
ד יהוה יסעדנו על-ערש דוי כל-משכבו הפכת בחליו:
ה אני-אמרתי יהוה חנני רפאה נפשי כי-חטאתי לך:
ו אויבי יאמרו רע לי מתי ימות ואבד שמו:
ז ואם-בא לראות שוא ידבר לבו יקבץ-און לו יצא לחוץ ידבר:
ח יחד עלי יתלחשו כל-שנאי עלי יחשבו רעה לי:
ט דבר-בליעל יצוק בו ואשר שכב לא-יוסיף לקום:
י גם איש-שלומי אשר-בטחתי בו אוכל לחמי הגדיל עלי עקב:
יא ואתה יהוה חנני והקימני ואשלמה להם:
יב בזאת ידעתי כי-חפצת בי כי לא-יריע איבי עלי:
יג ואני בתמי תמכת בי ותציבני לפניך לעולם:
יד ברוך יהוה אלהי ישראל מהעולם ועד העולם אמן ואמן:

פרק מב

א למנצח משכיל לבני-קרח:
ב כאיל תערג על-אפיקי-מים כן נפשי תערג אליך אלהים:
ג צמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי אבוא ואראה פני אלהים:
ד היתה-לי דמעתי לחם יומם ולילה באמר אלי כל-היום איה אלהיך:
ה אלה אזכרה ואשפכה עלי נפשי כי אעבר בסך אדם עד-בית אלהים בקול-רנה ותודה המון חוגג:
ו מה-תשתוחחי נפשי ותהמי עלי הוחילי לאלהים כי-עוד אודנו ישועות פניו:
ז אלהי עלי נפשי תשתוחח על-כן אזכרך מארץ ירדן וחרמונים מהר מצער:
ח תהום-אל-תהום קורא לקול צנוריד כל-משבריד וגליך עלי עברו:
ט יומם יצוה יהוה חסדו ובלילה שירה עמי תפלה לאל חיי:
י אומרה לאל סלעי למה שכחתני למה-קדר אלך בלחץ אויב:
יא ברצח בעצמותי חרפוני צוררי באמר אלי כל-היום איה אלהיך:
יב מה-תשתוחחי נפשי ומה-תהמי עלי הוחילי לאלהים כי-עוד אודנו ישועות פני ואלהי:

פרק נט

א למנצח אל-תשחת לדוד מכתם בשלח שאול וישמרו את-הבית להמיתו:
ב הצילני מאיבי אלהי ממתקוממי תשגבני:
ג הצילני מפעלי און ומאנשי דמים הושיעני:
ד כי הנה ארבו לנפשי יגורו עלי עזים לא-פשעי ולא-חטאתי יהוה:
ה בלי-עון ירצון ויכוננו עורה לקראתי וראה:
ו ואתה יהוה אלהים צבאות אלהי ישראל הקיצה לפקד כל-הגוים אל-תחן כל-בגדי און סלה:
ז ישובו לערב יהמו ככלב ויסובבו עיר:
ח הנה יביעון בפיהם חרבות בשפתותיהם כי מי שמע:
ט ואתה יהוה תשחק-למו תלעג לכל-גוים:
י עזו אליך אשמרה כי אלהים משגבי:
יא אלהי חסדי יקדמני אלהים יראני בשררי:

יב אל-תהרגם פן-ישכחו עמי הניעמו בחילך והורידמו מגגנו אדני:
 יג חטאת פימו דבר-שפתימו וילכדו בגאונם ומאלה ומכחש יספרו:
 יד כלה בחמה כלה ואינמו וידעו כי-אלהים משל ביעקב לאפסי הארץ סלה:
 טו וישובו לערב יהמו ככלב ויסובבו עיר:
 טז המה יניעון לאכל אם-לא ישבעו וילינו:
 יז ואני אשר עזך וארנן לבקר חסדך כי-היית משגב לי ומנוס ביום צר-לי:
 יח עזי אליך אזמרה כי-אלהים משגבי אלהי חסדי:

פרק עז

א למנצח על-ידותון לאסף מזמור:
 ב קולי אל-אלהים ואצעקה קולי אל-אלהים והאזין אלי:
 ג ביום צרתי אדני דרשתי ידי לילה נגרה ולא תפוג מאנה הנחם נפשי:
 ד אזכרה אלהים ואהמיה אשיחה ותתעטף רוחי סלה:
 ה אחזת שמרות עיני נפעמתי ולא אדבר:
 ו חשבתי ימים מקדם שנות עולמים:
 ז אזכרה נגינתי בלילה עם-לבבי אשיחה ויחפש רוחי:
 ח הלעולמים יזנח אדני ולא-יסיף לרצות עוד:
 ט האפס לנצח חסדו גמר אומר לדר ודר:
 י השכח חנות אל אם-קפץ באף רחמיו סלה:
 יא ואמר חליתי היא שנות ימין עליון:
 יב אזכור מעללי-יה כי-אזכרה מקדם פלאך:
 יג והגיתי בכל-פעלך ובעלילותיך אשיחה:
 יד אלהים בקדש דרכך מי-אל גדול כאלהים:
 טו אתה האל עשה פלא הודעת בעמים עזך:
 טז גאלת בזרוע עמך בני-יעקב ויוסף סלה:
 יז ראוך מים אלהים ראוך מים יחילו אף ירגזו תהמות:
 יח זרמו מים עבות קול נתנו שחקים אף-חצצריך יתהלכו:
 יט קול רעמך בגלגל האירו ברקים תבל רגזה ותרעש הארץ:
 כ בים דרכך ושבילך במים רבים ועקבותיך לא נודעו:
 כא נחית כצאן עמך ביד-משה ואהרן:

פרק צ

א תפלה למושה איש-האלהים אדני מעון אתה היית לנו בדר ודר:
 ב בטרם הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל ומעולם עד-עולם אתה אל:
 ג תשב אנוש עד-דכא ותאמר שובו בני-אדם:
 ד כי אלף שנים בעיניך כיום אתמול כי יעבר ואשמורה בלילה:
 ה זרמתם שנה יהיו בבקר כחציר יחלף:
 ו בבקר יציץ וחלף לערב ימולל ויבש:
 ז כי-כלינו באפך ובחמתך נבהלנו:
 ח שתה עונתינו לנגדך עלמנו למאור פניך:
 ט כי כל-ימינו פנו בעברתך כלינו שנינו כמו-הגה:
 י ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת שמונים שנה ורהבם עמל ואון כי גז
 חיש ונעפה:
 יא מי-יודע עז אפך וכיראתך עברתך:
 יב למנות ימינו כן הודע ונבא לבב חכמה:
 יג שובה יהוה עד-מתי והנחם על-עבדיך:

יד שבענו בבקר חסדך ונרננה ונשמחה בכל-ימינו:
טו שמחנו כימות עניתנו שנות ראינו רעה:
טז יראה אל-עבדיך פעלך והדרך על-בניהם:
יז ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

פרק קה

א הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו:
ב שירו לו זמרו-לו שיחו בכל-נפלאותיו:
ג התהללו בשם קדשו ישמח לב מבקשי יהוה:
ד דרשו יהוה ועזו בקשו פניו תמיד:
ה זכרו נפלאותיו אשר עשה מפתיו ומשפטי-פיו:
ו זרע אברהם עבדו בני יעקב בחיריו:
ז הוא יהוה אלהינו בכל-הארץ משפטיו:
ח זכר לעולם בריתו דבר צוה לאלף דור:
ט אשר כרת את-אברהם ושבועתו לישחק:
י ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם:
יא לאמר לך אתן את-ארץ כנען חבל נחלתכם:
יב בהיותם מתי מספר כמעט וגרים בה:
יג ויתהלכו מגוי אל-גוי מממלכה אל-עם אחר:
יד לא-הניח אדם לעשקם ויוכה עליהם מלכים:
טו אל-תגעו במשיחי ולנביאי אל-תרעו:
טז ויקרא רעב על-הארץ כל-מטה-לחם שבר:
יז שלח לפנייהם איש לעבד נמכר יוסף:
יח ענו בכבל רגלו ברזל באה נפשו:
יט עד-עת בא-דברו אמרת יהוה צרפתהו:
כ שלח-מלך ויתירהו משל עמים ויפתחהו:
כא שמו אדון לביתו ומשל בכל-קנינו:
כב לאסר שריו בנפשו וזקניו יחכם:
כג ויבא ישראל מצרים ויעקב גר בארץ-חם:
כד ויפר את-עמו מאד ויעצמהו מצריו:
כה הפך לבם לשנא עמו להתנכל בעבדיו:
כו שלח משה עבדו אהרן אשר בחר-בו:
כז שמו-בם דברי אתותיו ומפתים בארץ חם:
כח שלח חשך ויחשך ולא-מרו את-דברו:
כט הפך את-מימיהם לדם וימת את-דגתם:
ל שרץ ארצם צפרדעים בחדרי מלכיהם:
לא אמר ויבא ערב כנים בכל-גבולם:
לב נתן גשמייהם ברד אש להבות בארצם:
לג ויך גפנם ותאנתם וישבר עץ גבולם:
לד אמר ויבא ארבה וילק ואין מספר:
לה ויאכל כל-עשב בארצם ויאכל פרי אדמתם:
לו ויך כל-בכור בארצם ראשית לכל-אונם:
לז ויוציאם בכסף וזהב ואין בשבטיו כושל:
לח שמח מצרים בצאתם כי-נפל פחדם עליהם:
לט פרש ענן למסך ואש להאיר לילה:
מ שאל ויבא שלו ולחם שמים ישביעם:

מא פתח צור ויזובו מים הלכו בציות נהר:
מב כי זכר את-דבר קדשו את אברהם עבדו:
מג ויוצא עמו בששון ברנה את-בחיריו:
מד ויתן להם ארצות גוים ועמל לאמים יירשו:
מה בעבור ישמרו חקיו ותורתיו ינצרו הללויה:

פרק קלז

א על-נהרות בבל שם ישבנו גם-בכינו בזכרנו את-ציון:
ב על-ערבים בתוכה תלינו כנרותינו:
ג כי שם שאלונו שובינו דברי-שיר ותוללינו שמחה שירו לנו משיר ציון:
ד איך נשיר את-שיר יהוה על אדמת נכר:
ה אם-אשכחך ירושלם תשכח ימיני:
ו תדבק לשוני לחכי אם-לא אזכרכי אם-לא אעלה את-ירושלם על ראש שמחתי:
ז זכר יהוה לבני אדם את יום ירושלם האמרים ערו עד היסוד בה:
ח בת-בבל השדודה אשרי שישלם-לך את-גמולך שגמלת לנו:
ט אשרי שיאחו ונפץ את-עלליך אל-הסלע:

פרק קנ

א הללויה הללו-אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו:
ב הללוהו בגבורתיו הללוהו כרב גדלו:
ג הללוהו בתקע שופר הללוהו בנבל וכנור:
ד הללוהו בתף ומחול הללוהו במנים ועגב:
ה הללוהו בצלצלי-שמע הללוהו בצלצלי תרועה:
ו כל הנשמה תהלל יה הללויה:

לאחר אמירת תהלים אומרים שלשת הפסוקים:
מי יתן מציון ישועת ישראל, בשוב אדני שבות עמו יגל יעקב, ישמח ישראל.
ותשועת צדיקים מאדני מעוזם בעת צרה.
ויעזרם אדני ויפלטם, יפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו.

תפילה קצרה לאמרה אחר אמירת תיקון - הכללי

רבנו של עולם, עלת העלות וסבת כל הסבות, אנת לעלא, לעלא מן כלא, ולית לעלא מנך, דלית מחשבה תפיסא בך כלל. ולך - דומיה תהלה; ומרומם על כל ברכה ותהלה. אותך אדרש, אותך אבקש, שתחתך חתירה דרך כבושה מאתך, דרך כל העולמות עד ההשתלשלות שלי, במקום שאני עומד, כפי אשר נגלה לך, יודע תעלומות. ובדרך ונתיב הזה תאיר עלי אורך, להחזירני בתשובה שלמה לפניך באמת, כפי רצונך באמת; כפי רצון מבחר הברואים: לבלי לחשב במחשבתי שום מחשבת חוץ ושום מחשבה ובלבול שהוא נגד רצונך. רק לדבק במחשבות זכות, צחות וקדושות בעבודתך באמת, בהשגתך ובתורתך. הט לבי אל עדותיך (קוראים כמו: עדבותיך) ותן לי לב טהור לעבדך באמת. וממצולות ים תוציאני לאור גדול חיש קל מהרה, תשועת אדני כהרף עין, לאור באור החיים, כל ימי היותי על פני האדמה; ואזכה לחדש נעורי, הימים שעברו בחשך להחזירם אל הקדשה. ותהיה יציאתי מן העולם כביאתי: בלא חטא. ואזכה לחזות בנעם אדני ולבקר בהיכלו, כלו אומר כבוד. אמן נצח סלה ועד.

✓ נא לשמור על קדושת התפילה (טעון גניזה).

